

grænser. Vi ville stadig modtage forurening gennem luften og fra havet, og derfor er det vigtigt, at der sker et tæt internationalt samarbejde bl.a. gennem FN, EU og OECD.

Er viljen så til stede i de forskellige lande og hos producenterne? Jeg tror, de enkelte lande er interesserede, men jeg kan godt tvivle på, om procenterne har den samme gode vilje. Denne tvivl fik jeg underbygget ved at læse en artikel i Det Fri Aktuelt den 24. januar, hvor Dansk Industri ønsker, at Grøn Information skal fratages sin årlige statsstøtte på 3,3 mio. kr. Dette krav fra DI byggede på, at Grøn Information har offentliggjort en liste med produkter, der indeholdt uønskede kemiske stoffer. Det er ikke blot en beklagelig handling fra DI's side, det er direkte skræmmende for demokratiet, at DI vil undertrykke oplysninger over for forbrugerne.

Erhvervslivet må se i øjnene, at den politiske forbruger vil få større og større magt med hensyn til, hvilke varer der skal produceres, og hvad de skal indeholde. Forstår erhvervslivet ikke dette signal, vil de blive ramt på deres mest ømme punkt, nemlig pengepungen. Derfor må det også være i erhvervslivets interesse, at der er en så stor åbenhed i miljøpolitikken som overhovedet muligt. Kun på den måde kan forbrugerne foretage et sagligt valg.

Derfor er det nødvendigt, at forbrugerne får de nødvendige oplysninger. Deklarationerne til forbrugerne skal udformes enkelt og letforståeligt, og de skal være reelle. Kun på den måde kan befolkningen være spydspids i forsøget på at forhindre den store miljøkatastrofe.

Det er vel også på sin plads at konstatere, at produktionen er til for menneskers skyld, og ikke omvendt.

Henning Urup (V):

I en moderne verden med en livsførelse, der har distanceret sig til ukendelighed fra den, vore bedsteforældre havde, er hjælpestoffer af enhver art blevet en selvfølge for at kunne klare dagen og vejen.

Varerne skal sikres længere holdbarhed for at kunne nå gennem distributionsnettet. Konservering og emballering er nødvendig for at undgå et stort spild. Transport og effektivitet i produktionsprocessen gør også brugen af hjælpestoffer uundværlig. Kunststoffer til erstatning for naturprodukter er med til at billiggøre produktet og medvirker til at undgå overforbrug af naturens ressourcer, men rejser selvfølgelig andre problemstillinger, som vi skal være opmærksomme på.

Vi har udviklet en mekanisk og hygiejnisk brug og smid væk-verden, som vi politikere må erkende at det er blevet endog meget svært at komme væk fra igen. Vi ønsker ikke at vende tilbage til den tilværelse, som tidligere generationer levede; derfor er vi nødt til at forsøge at løse de problemer, der er forbundet med en nutidig levevis.

Op igennem tiden har vi selvfølgelig set uheldige eksempler på brugen af forskellige kemiske hjælpestoffer, men det betyder jo ikke, at man ud fra det kan konkludere, at ethvert kemikalie er forbundet med en negativ og farlig effekt.

En undersøgelse af samtlige 100.000 kemiske stoffer, der i dag anslås at findes på EU-registreringslisten, vil ganske enkelt føre for vidt. Det rejser også mange spørgsmål om, hvor meget et stof skal testes, før det er godt nok. For 100 pct.s sikkerhed når vi jo aldrig. Der vil være uendeligt mange blandingsmuligheder og blandings effekter, som det vil være umuligt at tage højde for.

Den godkendelsesprocedure, som vi benytter i dag og har benyttet siden 1983 i Danmark, mener jeg er noget nær det bedst opnåelige. Det er op til producenten at sørge for, at produktet er dokumenteret, at stoffet ved korrekt anvendelse er uskadeligt for menneskers sundhed og for miljøet, men det er uheldigt, hvis det bevirker en forsinkelse af nye, bedre og mere miljøvenlige midler.

Tilbage står så alle de uvurderede stoffer, fra før en egentlig godkendelsesprocedure blev indført. En del af dem er allerede inde i en godkendelsesproces, nemlig de, der sælges i mængder over 1.000 ton pr. år, de såkaldte high volume-stoffer. Det drejer sig om ca. 1.500 stoffer.

Herefter kommer turen så til stoffer, der sælges i størrelsesordenen 10 til 1.000 ton om året. Alt i alt vil således omkring 12.000 af de anvendte stoffer i EU være vurderet i løbet af relativt kort tid. Resten kan anses at udgøre inde i små mængder, at de ikke kan have den store miljømæssige betydning, eller at de vil udgå af produktion. Her giver EU-registreringen os mulighed for at følge udviklingen.

For Venstre er det vigtigt, at vi fra dansk side slutter op om det enorme registrerings- og vurderingsarbejde, der er igangsat i EU-regi. På grund af det store antal er det nødvendigt i første omgang at gruppeklassificere stofferne, samtidig med at man selvfølgelig foretager risikovurdering af mistænkelige stoffer.